

Κυριακή της Απόκρεω: Είμαστε έτοιμοι;

/ Γνώμες

• Σωτήριος Θεολόγου, Μεταπτυχιακός Φοιτητής Θεολογίας Α.Π.Θ.

Φθάσαμε και φέτος, στην Κυριακή της Απόκρεω. Μία Κυριακή, η οποία δεν μοιάζει το πνεύμα των προηγούμενων. Είδαμε παραβολή Τελώνου και Φαρισαίου, παραβολή Ασώτου. Και έρχεται σήμερα, ο Χριστός να μας μιλήσει για κάτι διαφορετικό. Για κάτι που όλοι μας θα το ζήσουμε και μάς αφορά κάθε μέρα και κάθε λεπτό της ζωής μας.

Δεν είναι άλλο από την Τελική Κρίση.

Και εδώ επιλέγει να παρουσιάσει την Τελική Κρίση των ανθρώπων όχι με μία παραβολή, αλλά με τα ίδια λόγια του Χριστού.

Γιατί;

Για να δείξει σε όλους μας ότι είναι κάτι πολύ σημαντικό και πολύ σοβαρό.

Στην Τελική Κρίση, ο Χριστός θα έρθει με όλη Του τη δόξα. Όχι, όπως ήρθε και Τον σταυρώσαμε. Θα συναχθούν όλα τα έθνη και θα ξεχωρίσει τον κάθε άνθρωπο όπως κάνει ο βοσκός και ξεχωρίζει τα κατσίκια από τα πρόβατα. Τα πρόβατα θα πάνε

δεξιά και τα κατσίκια στα αριστερά Του.

Σ' αυτούς που θα είναι στα δεξιά Του, θα πει: «δεῦτε οἱ εὐλογημένοι τοῦ πατρὸς μου, κληρονομήσατε τὴν ἡτοιμασμένην ὑμῖν βασιλείαν ἀπὸ καταβολῆς κόσμου. ἐπέинаσα γάρ, καὶ ἐδώκατέ μοι φαγεῖν, ἐδίψησα, καὶ ἐποτίσατε μέ, ξένος ἡμῖν, καὶ συνηγάγετε μέ, γυμνός, καὶ περιεβάλετε μέ, ἡσθένησα, καὶ ἐπεσκέψασθε μέ, ἐν φυλακῇ ἡμῖν, καὶ ἤλθετε πρὸς μέ».

Ενώ, σ' αυτούς που θα είναι στα αριστερά Του, θα πει: «πορεύεσθε ἀπ' ἐμοῦ οἱ κατηραμένοι εἰς τὸ πῦρ τὸ αἰώνιον τὸ ἡτοιμασμένον τῷ διαβόλῳ καὶ ἀγγέλοις αὐτοῦ. ἐπέинаσα γάρ καὶ οὐκ ἐδώκατέ μοι φαγεῖν, ἐδίψησα καὶ οὐκ ἐποτίσατέ μέ, γυμνός ἡμῖν καὶ οὐ συνηγάγετέ μοι, γυμνός, καὶ οὐ περιεβάλετέ μοι, ἀσθενὴς καὶ ἐν φυλακῇ, καὶ οὐκ ἐπισκέψασθε μέ».

Και στις δύο περιπτώσεις, ἡ αἰτία εἶναι ἡ ἴδια: «ἐφ' ὅσον ἐποιήσατε ἐνὶ τούτων τῶν ἀδελφῶν μου τῶν ἐλαχίστων, ἐμοὶ ἐποιήσατε» καὶ «ἐφ' ὅσον οὐκ ἐποιήσατε ἐνὶ τούτων τῶν ἐλαχίστων, οὐδὲ ἐμοὶ ἐποιήσατε».

Ἄρα, μπορούμε να πούμε ὅτι ὁ διπλανός μου εἶναι ὁ τρόπος για να πάω ἢ ὄχι στον Παράδεισο. Εἶναι ἡ ευκαιρία ἢ να σωθῶ ἢ να καταδικαστώ.

Και ἡ ἐρώτηση που ἐρχεται εἶναι: Ἄραγε, εμεῖς σκεφτόμαστε κάτι τέτοιο; Σκεφτόμαστε τὴν Τελικὴ Κρίση; Ἢ εἴμαστε πλημμυρισμένοι ἀπὸ τὸ κοσμικὸ φρόνημα;

Ποιο εἶναι τὸ κοσμικὸ φρόνημα;

Δεν σκέφτομαι τὸ θάνατο καὶ δεν ἐλπίζω στὴ μέλλουσα αἰώνια ζωή.

Σκεφτόμαστε, μόνο, να περάσουμε καλά, να ευχαριστηθούμε αὐτὴν ἐδῶ τὴν πρόσκαιρη καὶ ἐφήμερη ζωὴ καὶ δεν συνειδητοποιούμε ὅτι εἴμαστε πάροικοι. Αὐτός ὁ κόσμος δεν μας ἀνήκει. Δεν θα εἴμαστε αἰώνια ἐδῶ. «Ἀλλὰ τὴν μέλλουσαν ἐπιζητοῦμεν» (Εβρ. 13, 14) κατὰ τὸν λόγο τοῦ Αποστόλου Παύλου.

Σκεφτόμαστε ὅτι μπορεῖ σήμερα να πεθάνουμε; Τι θα ἀφήσουμε πίσω; Καλές πράξεις ἢ κακίες; Πράξεις ἐλεημοσύνης ἢ ζήλιες, φθόνους, κατηγορίες;

Ὁ δρόμος πρὸς τὸ Θεό περνάει μέσα ἀπὸ τὴν ἀγάπη στὸν ἄλλον. Να ἀγαπήσουμε, ὄχι ἐγωιστικά, ἀλλὰ θυσιαστικά τὸν ἀδελφὸ μας. Τὸν ἄνθρωπο που ἔχει δυσκολίες, που σηκώνει τὸν δικὸ του σταυρό. Να γίνουμε συγκυρηναῖοι τοῦ ἄλλου. Να μην φορτώσουμε καὶ τὸν δικὸ μας σταυρό καὶ τὰ προβλήματα. Να προσπαθήσουμε να γίνουμε ἄνθρωποι προσφοράς, κατανόησης, ἀγάπης.

Την κρίση του Θεού δεν πρέπει να τη φοβόμαστε. Δεν πρέπει να μας αγχώνει. Αν ακολουθούμε τις εντολές Του και προσπαθούμε να μοιάσουμε σ' Αυτόν, θα ευλογήσει την προσπάθειά μας. Δεν πρέπει να σκεφτόμαστε τι καταφέραμε αλλά ποιος είναι ο καθημερινός αγώνας μας για την προσέγγισή μας με το Θεό. Εμείς, ένα πράγμα χρειάζεται να κάνουμε· να ξεκινήσουμε αυτόν τον αγώνα, την προσπάθειά μας, και ο Θεός θα είναι δίπλα μας. Είμαστε έτοιμοι να ξεκινήσουμε;

Σε 1 εβδομάδα, εισερχόμαστε στο στάδιο της Αγίας και Μεγάλης Τεσσαρακοστής. Ας προσπαθήσουμε να αγωνιστούμε σ' αυτό τον «αγώνα» που μας βάζει η Εκκλησία για να φτάσουμε στην λαμπροφόρο Ανάσταση του Χριστού.